

rer på den anden side af Jerntæppet, er fuldt integreret i Den Europæiske Union uden nogen som helst form for forbehold, og på det tidspunkt står Danmark så stadig væk ude på side-linjen med alle vores forbehold. Det er ikke tilfredsstillende.

Hvis jeg først må nævne den fælles valuta, ja, så er euroen nu en realitet, og jeg må tilføje, at den er også en succes. Den er blevet gennemført i de fleste EU-lande og er en mønt, som folk bruger til daglig, og alt er gået efter planen. Hvis det var sådan, at vi havde den fælles valuta, euroen, i Danmark, så ville meget være lettere for borgerne og for virksomhederne, både når de rejser, og når de skal gennemføre betalings-transaktioner på tværs af landegrænserne. Det ville også integrere Danmark meget bedre i det indre marked, hvis vi havde den fælles valuta.

Endelig er der det interessante ved det, at Danmark jo pengepolitisk fuldstændig er bundet op på euroen. Vores pengepolitik går stort set kun ud på at sikre, at den danske kronens udsving i forhold til euroen holder sig inden for et meget lille marginområde. Den Europæiske Centralbank har så lovet Danmark støtte, skulle vi komme ud for pres på den danske krone. Hele det arrangement hviler på, at Danmark overholder betingelserne i vækst- og stabilitetspagten, så de økonomiske krav, man stiller til de lande, der er med i Den Økonomiske og Monetære Union, stilles også til Danmark. Så vi er fuldstændig underordnet alle de beslutninger, der træffes i Den Økonomiske og Monetære Union.

Det, vi har sagt i Danmark, er bare, at vi som sagt sådan set ønsker at underordne os beslutningerne, men vi ønsker ikke at få indflydelse på dem. Vi ønsker bare at acceptere de beslutninger, som alle de andre træffer, og så retter vi ind efter dem. Vi har bare taget det forbehold, at vi ikke vil sidde med om bordet og have indflydelse på beslutningerne. Det er i sandhed en mærkværdig indstilling. Vi skal da hurtigst muligt sørge for at komme med om bordet og få alle fordelene ved euroen, som de andre har.

På det retlige område må vi også sige, at her har vi mindre indflydelse end andre lande på et meget vigtigt område for EU. Det retlige forbehold betyder også, at danske borgere ikke får de civile retlige rettigheder, når det gælder grænseoverskridende retstvister, som borgere i andre EU-lande har.

Hvad forsvarssamarbejdet angår må vi altså afstå fra at deltage i fredsbevarende aktioner ledet af EU, som vi ellers fuldt ud støtter og normalt helt uden problemer ville have deltaget i, hvis vi ikke havde taget det forbehold.

Endelig er der unionsborgerskabet, som jo ikke er nævnt i beslutningsforslagene. Det kunne vi lige så godt afskaffe med det samme. Det er uden betydning, og derfor kan vi lige så godt afskaffe det. Vi må imidlertid konstatere, at der jo ikke i Folketinget er det nødvendige, brede flertal for at tage en afstemning nu, bl.a. på grund af ønsket om at se traktatens indhold, før afstemningen finder sted.

Kl. 13.05

Det synes jeg da også er et godt argument. Der er jo ikke nogen problemstillinger, som kun kan ses fra den ene side. Det er selvfølgelig et argument, at det kunne være nyttigt, at borgerne kender traktatens indhold, før vi afholder afstemningen.

Det er i hvert fald baggrunden for, at der ikke er det nødvendige, brede flertal for at tage en afstemning allerede i 2003. Det har vi i den konservative folketingsgruppe taget til efterretning, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må jo indrømme, at jeg var meget spændt på, hvordan hr. Lars Barfoed ville lande på det nej, som han jo skulle lande på, efter den meget positive tale, han holdt.

Jeg må sige, jeg var glad for, at det nu står på tryk, når Folketingets referater kommer, at Det Konservative Folkeparti i et og alt har den holdning, der bliver givet udtryk for, nemlig at på nogle ganske specifikke og klart definerede områder er det til skade for Danmark at opretholde disse forbehold, og at det ville have været bedst, hvis vi på det nuværende tidspunkt ikke havde haft dem. Det synes jeg er rart at have på tryk, det er jeg glad og tilfreds med, jeg synes, det er udmærket.

Der er nogle enkelte punkter, som jeg gerne vil rejse over for Det Konservative Folkeparti. Hr. Lars Barfoed sagde, at der ikke i Folketinget er det fornødne brede flertal for at få afskaffet forbeholdene. Jamen er det ikke faldet hr. Lars Barfoed ind, at det kunne Det Konservative Folkeparti jo være med til at reparere på ved at tilslutte sig forslagene her?